

Görünmeyen Yetimler

Çocuklar bizim geleceğimizdir. Evet, bu çocuklar ilerinin yetişkinleri ve ebeveynleri olacaklar. Bu durumun vahameti geleceğimizin ne kadar risk altında olduğunu gösteriyor. Eğer bir şeyler değiştirmezsek, bu çocuklar iyiliği, güzelliği, sevgiyi, ahlakı, anlayışı, birliği ve beraberliği kimden öğrenecekler?

ELİF ŞAHİN STUTTGART

Anne ve babaları hayatta olsa da, yetim gibi büyümek zorunda kalan çocuklar, Türkiye ve Almanya gibi ülkelerde göz ardı edilemeyecek bir sosyal meseledir. Bu çocuklar, fiziksel olarak ebeveynleri hayatta olsa da, duygusal ve psikolojik anlamda gerçek bir yetimlik yaşamaktadırlar. Parçalanmış ailelerin çocukları, ihmalkar ya da sorumluluk almayan ebeveynlerin evlatları, her iki ülkede de merhamet eli uzanmayan, ancak gerçek yetimler kadar desteğe muhtaç bireylerdir.

Bu çocuklar iyiliği, sevgiyi, dürüstlüğü ve ahlakı nereden öğrenecekler? Temel kaynak olan anne baba evi olması gerekirken, anne babaları tarafından hırsızlığa, dilenciliğe, şiddete zorlanan çocuklar, bu değerleri görememektedirler. Sokaklara çıktıklarında toplumdan dışlanmakta ve kötü muamele görmektedirler. Toplum, *"anne babaları var, baksınlar"* diyerek bu çocukları göz ardı etmektedir. Anne babalarının sorumlu olduğunu düşünerek, onlara yardım etmeyi reddetmektedirler. Ancak bu çocuklar, toplumun gerçek mağdurlarıdır. Anne babaları var ama yok gibidir; toplumda da yardım görecekleri kimse yoktur. Gerçek yetimler, anne babaları olmadığı için toplumun merhametini ve sevgisini görme şansına sahiptir. Onlar kendilerini daha güzel geliştirme, iyiliği, güzelliği ve hoşgörüyü görme imkanına sahiptir. Fakat bu çocukların, maalesef ki, üzülerek söylüyorum, gözlerini açtıkları dünya çok farklıdır.

Çocuklar bizim geleceğimizdir. Evet, bu çocuklar ilerinin yetişkinleri ve ebeveynleri olacaklar. Ancak bu geleceğe baktığımızda, daha sağlıksız ebeveynler ve daha sağlıksız çocuklar oluşacak gibi görünüyor. Bu durumun vahameti geleceğimizin ne kadar risk altında olduğunu gösteriyor. Eğer bir şeyler değiştirmezsek, bu çocuklar nereden iyiliği, güzelliği, sevgiyi, ahlakı, anlayışı, birliği ve beraberliği öğrenecekler? Ailelerinden dışlandıkları, toplum tarafından kabul edilmedikleri ve kurumlarda sıkıntılar yaşadıkları bir ortamda, bu değerleri nasıl edinecekler? Bu nedenle, yol gösterici ve örnek insanlar şart. Toplum olarak, bu çocuklara doğru yolu göstermek ve onlara sevgi dolu bir gelecek sunmak için gayret göstermeliyiz.

Almanya'nın Detaylı Tablosu:

Almanya'da, ebeveynleri hayatta olmasına rağmen gençlik daireleri tarafından koruma altına alınmış çocukların sayısı 2023 verilerine göre 215.000 civarındadır. Bu çocukların önemli bir kısmı, aile içi şiddet, ihmal ya da ebeveynlerin bağımlılığı gibi nedenlerle evlerinden ayrılmak zorunda kalmıştır. Özellikle ebeveynleri bağımlı olan çocuklar, ciddi bir risk grubunu oluşturmaktadır. Aileden koparılan bu çocukların %35'i bağımlı ebeveynlere sahiptir ve bu durum onların psikolojik gelişimlerini olumsuz etkilemektedir.

Sokakta yaşayan çocukların sayısı Almanya'da görece daha az olsa da, bu çocuklar arasında madde bağımlılığı oldukça yaygındır. Sokakta yaşayan çocukların %60'ı çeşitli bağımlılıklarla mücadele etmekte ve bu durum, onların topluma kazandırılmalarını daha da zorlaştırmaktadır. Madde bağımlılığı, çocukların suça yönelme oranlarını artırmakta ve toplumdan daha da dışlanmalarına neden olmaktadır. Bu çocuklar, toplumun sessiz kurbanları olarak, hem fiziksel hem de duygusal şiddete maruz kalmaktadırlar. Ebeveynleri tarafından terk edilen veya ihmal edilen bu çocuklar, genellikle devlet kurumları tarafından koruma altına alınmakta, ancak bu yeterli olmamaktadır. Onlara sevgi ve ilgi gösterilmediğinde, topluma uyum sağlamakta güçlük çekmekte ve bu da kısır bir döngüye yol açmaktadır.

Foto: Shutterstock.com

Türkiye'deki Durum:

2023 yılı itibarıyla Türkiye'de koruyucu aileler yanında kalan çocuk sayısı 9.806 iken, kuruluşlarda bakılan çocuk sayısı 14.435'tir. Bu rakamlar, ebeveynleri hayatta olan ancak devlet korumasında yaşayan çocuk sayısının toplamda 24.241 olduğunu ortaya koymaktadır. Bu çocukların büyük bir kısmı, ebeveynleri hayatta olmasına rağmen yetim gibi bir yaşam sürmektedir *(Kaynak: TÜİK, 2023)*.

Sokak Çocukları ve Dilencilik Meselesi:

Türkiye'de, sokakta yaşayan veya çalışan çocukların sayısının yaklaşık 40.000 olduğu tahmin edilmektedir. Bu çocuk-

Almanya'da, ebeveynleri hayatta olmasına rağmen gençlik daireleri tarafından koruma altına alınmış çocukların sayısı 2023 verilerine göre 215.000 civarındadır. Bu çocukların önemli bir kısmı, aile içi şiddet, ihmal ya da ebeveynlerin bağımlılığı gibi nedenlerle evlerinden ayrılmak zorunda kalmıştır.

ların çoğu, ebeveynleri tarafından dilenciliğe zorlanmaktadır. Sokakta çalışan çocukların %30'unun aileleri tarafından dilencilik yapmaya zorlandığı ve kazançlarını ailelerine vermek zorunda bırakıldığı bilinmektedir. Bu durum, çocukların fiziksel ve duygusal olarak istismar edilmesine yol açmaktadır. Almanya'da sokakta yaşayan çocuk sayısı daha az olsa da, benzer sosyoekonomik sorunlar nedeniyle ihmal ve istismar vakaları görülmektedir *(Kaynak: UNICEF ve Yerel Sivil Toplum Kuruluşları Raporları, 2023)*.

Toplum, genellikle *"anne babaları var, bakarlar"* diyerek bu çocukları göz ardı etmektedir. Ancak, gerçek şu ki, bu çocuklar sadece ebeveynleri tarafından değil, aynı zamanda toplum tarafından da mağdur edilmektedir. Toplum, gerçek yetimlere gösterdiği duyarlılığı bu çocuklara göstermemekte, onları ihmal etmektedir.

Ebeveynleri tarafından ihmale ve istismara uğrayan bu çocuklar, toplumun en sessiz mağdurlarıdır. Sosyal hizmet uzmanlarının raporlarına göre, bu çocuklardan bazıları ahırlara kilitlenmekte, sokaklara atılmakta veya fiziksel ve duygusal tacize maruz kalmaktadır. Bu durum, onların psikolojik olarak derin travmalar yaşamalarına neden olmaktadır. Ger-